

Kapitola 1: Pád Dragonie

Než začnu vyprávět o všem, co jsem zažila, řeknu vám, jak to všechno začalo. Počátek mého příběhu se odehrával ve městě Dragonii deset let před tím, než jsem přišla na scénu já. Původně to bývalo místo, kde žili jen draci, ale po letech se z toho stala skrýš i pro lidi a jiná stvoření. Nacházel se tam dozlatova zbarvený palác s vysokými věžemi. Na jeho vrcholu vlála bílá vlajka s černou dračí hlavou, což značilo Dračí guild, skupinu lidí ochraňující všechny obyvatele Dragonie a podporovatele draků. Kolem dokola paláce proudila hluboká řeka. Podél ní stálo tisíce domů různých tvarů a barev se zlatými střechami. Město se roztahovalo tak daleko, že nebyl vidět jeho konec z jakékoli strany. Díky jeho délce a zlatým střechám se městu přezdívalo Nekonečná záře.

Draci, lidé a další druhy žili na tomto místě v míru, dokud nepřišlo to největší zlo. Osudným dnem se stal 14. srpen v roce nazývaném 0, protože započala Temná éra. V tento den byli všichni členové Dračího guildu mimo Dragonii. To se přihodilo poprvé během celého působení guildu, a proto toho využil zlý guild zvaný Temná síla, který chtěl udělat ze světa nejhorší noční můru tím, že všechny světy spojí, aby je mohl ovládnout, a vytvoří vládu draků, a pokusil se pro sebe získat tajné zbraně světa – Zachránce a Ničitele. Oba se zrovna ten den narodili.

Oblaka nad Dragonií zčernala. Tmavé mraky zakryly slunce. Celé město pohltila temnota. Kapky deště padaly tak rychle, že se začaly sklepy naplňovat vodou. Blesky narážely do střech domů, někdy dosahovaly až na zem. Na nebi vzplál oheň a vytvořil obrys dračí hlavy, kolem níž obíhal paprsek, to dávalo na vědomí, že přichází Temná síla. Lidé procházející se venku se rozutíkali do svých domovů. Bohužel ani jejich obydlí je nedokázala ochránit před blížící se zkázou. Než nastal konec velkého města Dragonie, v paláci započalo pátrání po Zachránce a Ničiteli.

Před palácem stála žena v krvavo-červeném oblečení. Brána se sama otevřela. „Zdá se, že je to jednodušší, než jsem si myslela.“ Vstoupila do paláce. „Je tohle

to správný místo?“ Porozhlédla se kolem, když nespatriła to, co hledala, tak se otočila směrem k oknu. „Kde můžou být? Kde je schováváte?“ Venku viděla tisíce prchajících obyvatel, kteří vypadali z té výšky jako malé tečky. „Prozatím si to tam venku užívejte, ubozí červi, dokud můžete. Brzo vás dostihne skutečnej hněv Temný síly! Jen počkejte, až dorazí master. To pak konečně poznáte, jak vypadá skutečná síla. Členové Dračího guildu jsou proti jeho moci nic. Možná nejsem tak silná jako on, ale rozhodně bych několik z vás odsud mohla zničit, ale neudělám to, protože mám důležitější věci na práci. Pokud najdu ty malý spratky, tak vy budete můj dezert.“ Obrátila se zpět ke dveřím. „Zdá se, že se budu muset podívat někam jinam. Doufám, že aspoň Emerson měl štěstí.“ Vyšla na chodbu a snažila se vycítit přítomnost svých cílů. „Kam je sakra schovali? Je to, jako by věděli, že přijdu. Není zábava je hledat! Ale vím, že je získáme. Pak konečně započnu svůj plán!“ Zlostně se zasmála. „Už bych je chtěla mít v rukách. Chtěla bych je zničit! Tak kde jsou ti malí smradi!“

„Elizabeth!“ Na zemi seděla Chi, krvavo-červené dračí mládě, s červeno-krvavou maskou, červeno-krvavými rohy na hlavě, nose a bradě, pravým okem krvavým, levým okem červeným, červeno-krvavým břichem, pravým křídlem krvavo-červeným, levým křídlem červeno-krvavým, červeno-krvavými ostny na křídlech a ocasu, červenými drápy na pravých nohách a krvavými drápy na levých nohách. Zadní nohy měla nadzvednuté.

„Tady jseš, Chi. Našla's je?“

„Ne, ve spodním patře nejsou.“

„Potom musí být někde tady. Nevím, jak to udělali, ale nemůžu je vycítit.“

„Museli vědět, že se něco takovýho stane, tak je dobře schovali.“

„To mě taky napadlo. No, musíme je najít co nejdřív, dokud jsou všichni z Dračího guildu pryč. Ať jsou kdekoli, pojďme najít Emersona, třeba měl štěstí a našel je.“

„Ai! Souhlasím.“

„Nepotkala's po cestě Bleeda?“

„Ne, myslím, že ti dva jsou spolu.“

„Rozumím. Aspoň nebude tak těžký je najít.“ Žena začmouchala. „Zkusme to o patro výš.“

„Tak pojďme!“

„Ugh! Proč musí být tenhle palác tak vysoko? Kolik pater asi ještě má?“

„Hádám, že má dost pater, protože tady žije dost lidí.“

„Máš pravdu. Žijou tady všichni členové císařské rodiny. Představ si, jaký by to bylo, kdyby tady všichni byli. To by byla zábava.“

„Radši už pojď, Elizabeth.“ Chi si lehla na ženinu hlavu.

„Doufám, že je Emerson našel. Pokud je budem hledat ještě dlouho, tak si pak budu stěžovat.“

„A co když je nenajdem?“

„Musíme je najít, nebo nás master zabije.“

„Co s nima vlastně chce master dělat?“

„Zachránce máme zabít a Ničitele přinést zpátky do klubovny. Zachránce by nám akorát stál v cestě, zatímco Ničitel nám pomůže dosáhnout našeho cíle.“ Žena vystoupala po schodech do dalšího patra.

„Tady jseš, Elizabeth.“ Přišel k ní muž ve stejně barevném oblečení. Na jeho hlavě spal Bleed, malý krvavo-červený drak, s červeno-krvavou maskou, červeno-krvavými rohy na hlavě, nose a bradě, pravým okem krvavým, levým okem červeným, červeno-krvavým břichem, pravým křídlem krvavo-červeným, levým křídlem červeno-krvavým, červeno-krvavými ostny na křídlech a ocasu, červenými drápy na pravých nohách a krvavými drápy na levých nohách.

„Á, Emersone. Našel's ty spratky?“

„Když se ptáš, tak hádám, že's neměla štěstí?“

„Ne. Dost dobře je schovali. Ani necítím jejich přítomnost. Co když tady nejsou?“

„Jsou tady. Tím jsem si jistej.“ Muž se otočil k ženě zády a všiml si tří kolébek v místnosti naproti němu.

„A jak to víš?“

„Vidím je.“

„Opravdu?“

„Ai! Právě spí.“

„Tak mě za nima doved’.“

„Dobře, pojď za mnou.“ Muž vešel do pokoje s třemi postýlkami.

„Konečně!“ Žena vstoupila za ním.

„Tady jsou.“

„Vezmem je a vypadnem odsud. Strávili jsme tady už dost času.“ Žena přistoupila k první kolébce, kde ležela dívka se zlato-světle modrými vlásy, pravým okem zlatým, levým okem světle modrým a zlatým náhrdelníkem s dračí hlavou na krku. „Tohle je Zachránce?“

„Ai! Tohle děcko by mělo zachránit svět.“

„No, to se rozhodně nestane.“

„Chceš se podívat i na další děti?“

„Stačí ji zabít a můžem jít odsud? Nepotřebuju vidět Ničitele. A už vůbec mě nezajímá to třetí nepotřebný dítě.“

„Na zabíjení momentálně nemáme čas, vezmem všechny děcka a odnesem je odsud.“

„Cože? Ale já jsem se těšila, jak to dítě roztrhám! Proč my musíme dělat tu nejmíň zábavnou práci?“

„Zdá se, že nejsme masterovi oblíbenci.“

„To je pravděpodobný. Ale tvůj otec rozhodně je.“

„No, ti dva spolu vyrůstali, takže se nedivím.“

„Něco by mě zajímalo.“

„Co?“

„Kde jsou jejich dračí partneři?“

„To je pravda. Žádnýho malýho draka tady nevidím.“

„A k čemu je ten náhrdelník, kterej maj ty dvě holky?“

„To bych taky chtěla vědět.“ Žena se dotkla náhrdelníku u třetího miminka se zlato-červenými vlásy, pravým okem zlatým, levým okem červeným a modrým náhrdelníkem s dračí hlavou na krku. Náhrdelník ženě spálil ruku. „Au! To bolelo!“

Miminko se zasmálo. „Je tohle nějaká ochrana?“

„Je to možný, ale my ji rozhodně zničíme, až se vrátíme do klubovny.“

„Souhlasím. Master rozhodně zničí ten její náhrdelník.“

„Tak pojďme vzít Ničitele a vypadněme odsud.“

„Nech si ty holky a já si vezmu toho kluka.“ Muž vzal do náruče chlapce s černo-červenými vlásy, pravým okem černým a levým okem červeným.

„Dobrá. Jsem připravena.“

„Ted' odsud musíme rychle zmizet, než se Dračí guild vrátí.“

„Souhlasím. Nemůžu uvěřit, že je tady nechali samotný. Ani jejich partneři tady nejsou.“

„Zdá se, že nás Dračí guild podcenil. Jestli si mysleli, že je ten náhrdelník ochrání, tak se spletli.“

„Ai! Jsou opravdu hloupí!“

„Možná chtěli, abysme si je vzali. Třeba je nechtěj ani vidět.“

„Už je vidím, jak se těšej na válku s náma.“
„Master bude rozhodně nadšenej.“
„Tak už pojd'me.“
„Ai! Ale nesmíme se přesunout. Mohlo by to ublížit těm děčkám.“
„Tohle je ale otrava!“
„Elizabeth! Máme tu menší problém!“ Muž ukázal na ohnivou kouli, která narazila do paláce.

Zatímco se oba únosci pokoušeli ukrást tři děti, zbylí členové Temné síly dorazili do města. Mezi nimi byl i jejich master. „Zabijte všechny! Nikdo tady nesmí přežít! Spalte celý město! Až skončíme s Dragonií, tak vyvraždíme celej Dračí guild,“ pronesl.

„Rozkaz!“ Členové Temné síly začali zabíjet obyvatele Dragonie.

„Co tam Elizabeth a Emerson dělaj tak dlouho?“

„Dej jim čas.“ K masterovi přistoupil jeho zástupce. „Oni je najdou.“

„Až je přinesou a my zničíme Dragonii a její Dračí guild, tak bude moc Temná éra konečně započít!“ Master luskl prsty. Na Dragonii začaly padat velké ohnivé koule. Po chvíli celé město pohltily plameny. „Konečně! Konečně se zbavíme toho otravnýho Dračího guildu a tenhle svět bude náš! Jenom náš!“

Ozval se výbuch. Oba muži se otočili za explozí a spatřili, jak se dragonijský palác zřítil. „Zdá se, že narazili na pár potíží.“

„Ne, takhle je to lepší. Takhle zmizí ten odpornej znak.“ Master se zlostně zasmál.

*

O den později

V tmavé místnosti, kde byly desítky krystalů pod sklem, stál master Temné síly. „Je to připravený?“ zeptal se.

„Ai!“ odpověděl zástupce mastera, stojící vedle něj. „Je na čase, abysme odhalili, koho jsme našli.“ Zmáčkl červené tlačítko na černém spínači, který držel v ruce. Do krystalů začala proudit modrá elektřina. Stala se z nich stejná miminka různých barev.

„Co to je? Nikdo z nich nemá barvu těch děcek!“

„Magie Zachránkyně se musela rozdělit, když se její krystal rozpadl, a krystal Ničitele se musel nějak vytrazit.“

„V tom případě budem muset najít všechny krystaly.“ Master přistoupil ke ko-

munikátoru visícímu na zdi. „Pozor, Temná sílo! V Dragonii se ztratily krystaly: Zachránkyně, Ničitele a dalšího spratka. Pravděpodobně spadly do vody. Prohledejte všechny světy a přineste mi ty krystaly! Kdo selže, ten přijde o život!“ Odložil komunikátor a praštil do stolu. „Zatraceně! Pokud je Dračí guild najde dřív, tak se nám postavěj do cesty.“

„Ale, mastere, vždyť chybí jenom tři krystaly, zatímco my jich máme několik desítek.“

„To je pravda. I kdyby je Dračí guild našel a postavil se nám s nima do cesty, tak nás neporazej! Konečně! Temná éra začíná!“ Master se zlostně usmál.

„Co budem dělat s těma děckama?“

„Dejte je do výchovného ústavu. Musíme počkat, až vyrostou, abysme přišli na to, jakou mocí vládnou. A když už tam budou, tak by je mohli vycvičit k zabíjení a destrukci.“

„Rozumím. Ihned dojdou pro někoho, kdo tohle zařídí.“ Zástupce odešel. Master luskl prsty.

„Volal's, mastere?“ ozval se ženský hlas ze tmy.

„Ai! Chci, abys dohlédla na vyvraždění Dračího guildu. Pokud někdo z nich přežije, tak je vyhledej a zabij je. Pokud nás někdo zradí, tak je potrestej. Můžeš si s nima i chvíli pohrát.“

„Rozumím. Ihned se dám do práce.“ Za masterem se rozzářilo bílé světlo, které naznačovalo přesunutí ženy.

„Nikdo nás už nezastaví! Nikdo! Ale musím nějak zařídit, abych poznal Zachránkyni a Ničitele. A už vím jak.“ Master dal ruce k sobě a zavřel oči. „Volám tě, zakázaná magie! Ať jsou skuteční Ničitel a Zachránkyně prokletí. Tímto jim proklínám magii, aby každý jejich použití jim ubližovalo! Aby je to stálo krev! Aby je to ničilo zevnitř i zvnějšku! Aby mohli dřív zemřít! A k tomu přidávám moje oblíbený prokletí! Proklínám je, aby byli monstry! Aby je všichni nenáviděli a báli se jich za jejich vzhled monstra!“ Rozsvítil se krvavo-tmavě fialově. Vyletěl z něj krvavo-tmavě fialový paprsek, který pohltil všechny světy a hned zmizel. Master rozdělil ruce a otevřel oči. „Teď je poznám snadno. A rozhodně mě nezastaví, kdyby se o to pokusili. Nikdo mě neporazí! Teď si ještě musím nějak pojistit všechny světy. Asi tam pošlu pár strážců, kteří pohlídají světy a ujistějí se, že jsou všichni členové Dračího guildu mrtví.“ Podíval se z okna. „Temnota ovládne všechno! Nikdo nás nezastaví! Na světě nebude existovat žádný světlo! A já budu pánem všeho zla!“ Zlostně se zasmál.

I když se Temná síla snažila vyvraždit celý Dračí guild, tak se jim nikoho nepodařilo zabít. Dračí guild se rozpadl, protože postrádali svého mastera, který zmizel během útoku na Dragonii. Bývalí členové Dračího guildu potom sestavili skupinu zvanou Rebelové a snažili se ochránit světy před Temnou silou. I přesto, že jejich počty rostly, se jim nikdy nepovedlo nad Temnou silou zvítězit. I Temná síla své řady rozšířila, ať se k nim noví členové přidali dobrovolně, nebo byli donuceni. Všichni Rebelové doufali v zázrak, jenž dostali o měsíc později, když dva dobrodruzi našli na břehu tři krystaly, ze kterých se staly poslední naděje pro Rebely, a hlavně pro celý svět. Byl to den, kdy se vrátili zpět ti, kteří opustili svět na začátku Temné éry. Tento den jsem se vrátila já i můj takzvaný protivník v záchraně světa a ten, kdo to vše rozhodne.